

OPINION

Politisk redaktör: Olof Jonmyren
0155-76779, olof.jonmyren@sn.se
SN:s ledarsida delar
Centerpartiets grundvärderingar.

PÅ LEDARBLOGGEN JUST NU

”Därför var det en skräll när valberedningen föreslog att Anna-Karin Hatt, som dessutom var inbjuden talare, skulle toppa Sörmlandslistan.”

BLOGGAR.SN.SE/LEDARBLOGGEN

Tron på att det offentliga ska göra allt och klara allt är missriktad – och kostsam. Utan de frivilliga krafterna är den samhälleliga gemenskapen mycket mer bräcklig.

Myndigheterna vet inte allt om vad som döljer sig i skog och mark. Ibland gör ett enskilt initiativ stor skillnad. FOTO: K-G Z. FOUGESTEDT

Frivilliga insatser är guld värda

Personer som Sven Jonsson från Stigtomta gör i det tysta viktiga insatser för vår kunskap om det som har varit och våra möjligheter att bruka utan att förbruka. Artikeln om de okända stenrösen i trakterna kring Brännsjöarna visar att vi fortfarande inte vet om allt som ute i markerna vittnar om människors liv för tusentals år sedan (SN 2/12). Det som var vördnadsfulla monument över mänsklig levnad har blivit till okända stenröstar i skogen.

Ibland hörs röster som fnysar åt tanken på att frivilligorganisationer och privata, individuella initiativ ska vara viktiga delar i det hållbara samhället. Bara en ursäkt för att inte "satsa mer" på det offentliga, sägs det. Det här är exempel på sådant som myndighet eller politiker aldrig hade sagt högst upp på sin dagordning.

Precis som Länsstyrelsen hävdar i artikeln är allt en fråga om tid och pengar. Myndigheter har varken råd eller handkraft att finkamma skogsmarker. Någon gång kan arbetsmarknadsåtgärder tillföra relativt billiga skogsvandrare, med kraftigt begränsade kunskaper som det man söker, men oftast är det inte så. Frivilliga insatser gör skillnad.

Området kring Brännsjöarna har visat upp bevis för mänsklig aktivitet så långt tillbaka som brons- eller stenålder. Nu ska en del av området bli till reservat. Likväl finns alltid en risk att marker med avverkningsfärdig skog döljer okända rösen och rester av vår historia som vi gärna vill bevara för framtiden. Det vore

en kunskapsförlust om detta skulle gå förlorat för att ingen hade tid eller ork att titta närmare på vad som döljer sig bland stock och sten.

Det finns även skäl att fundera på hur ett frivilligt engagemang tar sig uttryck i olika generationer. Längre har vi haft aktiva 20-, 30- och 40-talister som med själ och hjärta omfannat föreningsliv och frivilligverksamhet, i en tid där bygdegårdar och Folkets hus varit naturliga samlingsplatser och där det var lätt att sträcka ut en hand och få någon annan att fatta den. Dagens gemenskapslokaler är inte så lokala som tidigare, inte heller alltid så benägna på handlingskraft. Enfrågeorganisationer lockar mer än partiengagemang och ett fritidsslukande föreningsliv. Vi delar hellre färdigformulerade plakat på Facebook än argumenterar för något mer komplicerat än så.

Det är inte nödvändigtvis fel. Varje generation gör det som känns bäst utifrån givna förutsättningar. Att långa tillbaka till folkparker och bygdesamman-komster gör föga nytta. Däremot behöver vi komma ihåg följande: att dela med sig av egna kunskaper och erfarenheter är lika viktigt som att vidarebefordra andras. Om inte Sven Jonsson hade bestämt sig för att hans kunskaper om rösen vid Brännsjöarna borde vara intressanta för fler, då hade risken för att en skogsmaskin i onödan ska skada en forntida gravplats varit betydligt större.

Olof Jonmyren

Inlägg utifrån

”Sjukhusen ses som julgrisar – man skär och skär”

”

Vi måste lyda huvudkravet från dem på gatan: att regeringen avgår.

Parlamentledamoten Inna Bohoslovka, citerad av TT, har lämnat det styrande ukrainska partiet efter helgens våldsamheter mot demonstranter. Regeringens val att nobba närmare EU-samarbete efter ryska påtryckningar, återuppväcker stämningarna från den orange-färgade revolutionen.

I Sörmlands- och i riksmedier berättas regelbundet om enskilda patienter som får illa, handikappas eller i onödan dör till följd av sjukhusens resursbrist; för få sjukhus-sängar; så slimmad bemanning att framför allt sjukköterskor flyr utan att kunna ersättas.

Landstingets politiska ledning och opposition, senast till och med Sverigedemokraterna, försöker i det låget övertrumfa varandra med alla möjliga slags satsningar för att råda bot på krisen; femtio miljoner på nöd- i stället för långsiktiga lösningar för att kapa köer och få del av regeringens kömiljard; ytterligare hundratals miljoner som svävar omkring i dimman utan att en enda öronmärkt skatteklona föreslås till nya vårdplatser eller till nyanställningar.

I verkligheten har vecka 47 ytterligare kirurgiska akutvårdplatser lagts ned i Nyköping. Ett av sjukhusen i landet med flest utlokaliserade patienter enligt tillgänglig statistik, en av de mest negativa kvalitetsmarkörerna. Från och med nu kommer nästan alla akuta kirurgpatienter att utlokaliseras; vårdkvalitet och arbetsmiljö på övriga avdelningar försämrats ännu mer; ytterligare personalflykt hotar.

I stället för att till varje pris stoppa blodflödet från livshotade akutsjukhus använder landstinget skattepengar till helt andra saker; En hållbarhetsnämnd för 10 miljoner till ingen begriplig nytta; vindkraftverk för ännu mer pengar för att nämna några exempel.

Landstingens obligatoriska åtaganden, enligt gällande regelverk, är hälso- och sjukvård, barn- och ungdomsvård samt kommunikationer. Allt annat är frivilligt. Det står alltså varje landsting i landet helt fritt att spara pengar inom hela den diversehandel man driver: Turism, regional utveckling, utbildning och inte minst; på politik och på administration.

Landstingen – även vårt eget – har under åratals behandling

Lasaretten i Nyköping och i Katrineholm slimmas bit för bit, det kan inte tillfälliga satsningar döja, skriver ordföranden Jonas Lindeberg samt ytterligare fyra representanter för Vård för pengarna. FOTO: SANDRA NORDIN

sjukhusen som julgrisar: Man skallar, flår och skär bort bit för bit; ibland stoppar man nya röda äpplen i munarna och utropar - se hur vi satsar - sedan skär och frossar man som förut. Slakten i Nyköping fortsätter som vi ser oförtrutet men även av Kullbergska i Katrineholm, här under täcknamnet Närskjukhus. Primärvården får gång efter gång löften om sin andel av fläskbitarna men varje gång blir man utan.

Vård för pengarna har i ett första steg presenterat förslaget att omedelbart efter valet spara ettundrande miljoner kronor per år på slimmad byråkrati inklusive politisk organisation. Pengarna skall oavkortat användas inom vården.

Här vill vi också rikta uppmaningen till landstingets politiska ledning och opposition: Se omedelbart till att kirurgavdelning nio i Nyköping återställs, sedan att den nyrenoverade och därefter stängda avdelning fyra successivt öppnas fram till valet. Se också till att tjänstemännens plan för fortsatt nedmontering av Kullbergska sjukhuset i Katrineholm offentliggörs och därefter skrotas.

Jonas Lindeberg
ordförande

Jenny Osanius
ledamot

Lorena Ramos
ledamot

Lina Boethius
ledamot

Anders Mansten
ledamot

i styrelsen för Vård för pengarna

Klippt

Dagbladet (S). EU och än mindre Sverige, har något att vinna på att bryta fungerande förbindelser mellan Ryssland och grannländerna. Att tvinga Ukraina att välja kan bara skapa onödiga motsättningar i detta stora europeiska land.

Expressen (lib). Janukovitj har valt att sätta de akuta ekonomiska problemen först. Genom att strejka kan ukrainarna visa att de prioriterar långsiktig ekonomisk växt med EU i stället för snabba ryska rubel, också i handling.

Helsingborgs Dagblad (oavhängig). Med en halv miljon demonstranter på gatorna är situationen explosiv. EU måste nu vara tydligt i sitt stöd för Ukrainas folk och dess rätt till självständighet. I det ingår att inte ge upp samarbetsplanerna.

Östersunds-Posten (C). Spänningarna inom landet är så stora att Ukraina faktiskt riskerar att rädda. För EU:s del gäller det att agera därefter: se verkligheten utan rossakimrande glasögon och hålla missriktad politisk aktivism i schack.